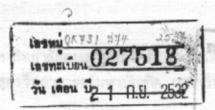
การศึกษาการเจริญเติบโตและผลผลิตของถั่วเขียวพันธุ์ต่าง ๆ ในการปลูกแซมข้าวโพคหวาน

Studies on Growth, Development and Yield of Mungbeans Intercropped with Sweet Corn

areural.

สุมลทา นวลศรี Sumolta Nualsri

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานกรีนทร์

Master of Science Thesis in Biological Science Prince of Songkla University หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาการเจริญเติบโตและผลผลิตของถั่วเขียวพันธุ์ต่าง ๆ

ในการปลูกแซมข้าวโพคหวาน

ผู้เขียน นางสาวสุมลฑา นวลศรี

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ชีวภาพ

ปีการศึกษา 2531

บทกัดย่อ

ทำการศึกษาการเจริญเดิบโด ผลผลิต และลักษณะต่าง ๆ ของถั่วเขียว เมื่อปลูกเคี่ยว และปลูกแซมข้าวโพคหวาน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-กันยายน 2530 ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยใช้ถั่วเขียวผิวมัน (Vigna radiata (L.) Wilczek) และ ถั่วเขียวผิวดำ (Vigna mungo (L.) Hepper) สำหรับถั่วเขียวผิวมันมี 10 พันธุ์ คือ พันธุ์กำแพงแสน 1, กำแพงแสน 2, VC 2755A, VC 2768A, VC 1560D, PMR 1221, PMR 1389, Daumo, PSU 424-61 และอู่ทอง 1 ส่วนถั่วเขียวผิวคำมี 1 พันธุ์ คือ พันธุ์อู่ทอง 2 ใช้แผนการทศลองแบบ Randomized complete block มี 3 ซ้ำ ในการปลูกเดี่ยวทำการปลูกถั่วเขียวพันธุ์ต่าง ๆ ในแปลงย่อยพันธุ์ละ 3 แถว ๆ ยาว 5 เมคร โดยใช้ระยะปลูก 50x20 เซนคีเมตร จำนวน 2 ตันต่อหลุม ส่วนในการปลูก แชม ทำการปลูกข้าวโพคหวานโดยใช้ระยะปลูก 100x25 เซนคีเมตร จำนวน 1 ตันต่อหลุม แล้วปลูกถั่วเขียวระหว่างแถวของข้าวโพคหวานในวันเคียวกัน ให้มีระยะห่างระหว่างต้นของถั่ว เขียวภายในแถวของข้าวโพคหวาน 20 เซนคีเมตร จำนวน 2 ตันต่อหลุม

จากการศึกษา พบว่า การเกิดสภาพการบังแสงของข้าวโพดหวาน เนื่องจากการปลูก แชมจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ คั้งแต่ระยะที่ถั่วเขียวเป็นต้นกล้าจนกระทั่งมากที่สุดในระยะฝักสุก ความสูง ของคัน และจำนวนข้อต่อต้นของถั่วเขียวเมื่อปลูกแชมสูงกว่าการปลูกเดี่ยว แต่น้ำหนักแห้งของ ลำคันและใบจะลดลง นอกจากนี้การปลูกแชมยังมีผลทำให้ผลผลิต ผลผลิตต่อต้น จำนวนฝึกต่อต้น น้ำหนัก 100 เมล็ด และความยาวฝักลดลง แต่ไม่มีผลต่อจำนวนเมล็ดต่อฝึก สำหรับลักษณะ ต่าง ๆ ของถั่วเขียว ซึ่งได้แก่ วันออกดอก วันฝักแรกสุก และการเป็นโรคใบจุด มีแนวโน้ม ลดลงเนื่องจากการปลูกแชม ส่วนถั่วเขียวผิวคำพันธุ์อู่ทอง 2 ก็มีการตอบสนองต่อสภาพการปลูกแชม ทำนองเดียวกับถั่วเขียวผิวมัน แต่ก็มีบางส่วนที่แตกต่างกัน คือ พันธุ์อู่ทอง 2 จะมีการเพิ่ม ขึ้นของ น้ำหนักแห้งของลำคันและใบ วันออกดอก วันฝักแรกสุก ผลผลิตต่อต้น จำนวนเมล็ดต่อฝัก และน้ำหนัก 100 เมล็ด เมื่อปลูกแชม

ผลผลิตของถั่วเขียวพันธุ์กำแพงแสน 1 จะสูงสุดทั้ง 2 การทดลอง คือ 278.81 กิโลกรัม/ ไร่ เมื่อปลูกเดี่ยว และ 69.41 กิโลกรัม/ไร่ เมื่อปลูกแซมข้าวโพดหวาน จากการวิเคราะห์ สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ร่วมระหว่างการปลูกเดี่ยวและปลูกแซมข้าวโพดหวาน จะพบความ สัมพันธ์ของความสูงของคัน (r - 0.754 และ r - 0.600) ผลผลิต (r - 0.508 และ r - 0.527) ผลผลิตต่อตัน (r - 0.505 และ r - 0.418) จำนวนเมล็ดต่อฝัก (r - 0.792 และ r - 0.803 กวามยาวฝัก (r - 0.598 และ r - 0.564) อายุถึงวันฝักแรกสุก (r - 0.465 และ r - 0.645) และอายุถึงวันฝักแรกสุก 50 เปอร์เซ็นต์ (r - 0.675 และ r - 0.664) ของถั่วเขียว การทดลองครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า การคัดเลือกพันธุ์ถั่วเขียวเพื่อใช้ในการปลูก แซมสามารถพิจารณาได้จากผลของการปลูกเดี่ยว

Thesis title Studies on Growth, Development and Yield of Mungbeans

Intercropped with Sweet Com

Author Miss Sumolta Nualsri Major program Biological Science

Academic year 1988

Abstract

A set of experiments was conducted between May and September, 1987 at Prince of Songkla University to evaluate the growth, development, yield and other characters of different varieties or lines of mungbean in response to monocropping and intercropping with sweet corn. Mungbean varieties or lines used in this study were greengram (Vigna radiata (L.) Wilczek) and blackgram (Vigna mungo (L.) Hepper). Ten greengram varieties i.e. Kampangsaen 1, Kampangsaen 2, VC 2755A, VC 2768A, VC 1560D, PMR 1221, PMR 1389, Daumo, PSU 424-61, and U-thong 1. One blackgram variety was U-thong 2. In both experiments, mungbean varieties or lines were planted in a randomized complete block design with three replications. In monocropping experiment, each plot consisted of three 5 m. rows spacings 50 cm. between rows and 20 cm. between plants within row with two plants per hill. In intercropping experiment, sweet corn was planted by using the spacing of 1 m. between rows and 25 cm. between plants with one plant per hill. Mungbean varieties or lines were planted on the same day between rows of sweet corn. The within-row spacing of mungbean was 20 cm. with two plants per hill.

Data of many characters were collected from both experiments and were analysed separately. It was found that the shading effect due to intercropping with sweet corn increased gradually from the seedling stages of mungbean and attained the highest peak at the ripening stage of mungbean. Plant height and nodes per plant increased but the stem and leaf dry weight decreased due to intercropping. Intercropping resulted in the decrease in seed yield, seed yield per plant, pods per plant, 100-seed weight and pod length. However, intercropping did not significantly affect seeds per pod. Other characters of mungbean including days to flower, days to pod ripening and Cercospora leaf spot tended to decrease due to intercropping. The response of blackgram variety U-thong 2 to intercropping was similar to greengram in many characters, but was found to be different in others. There was an increase in stem and leaf dry weight, days to flower, days to pod ripening, seed yield per plant, seeds per pod and 100-seed weight due to intercropping.

Seed yield of mungbean variety Kampangsaen 1 was highest in both experiments, being 278.81 kg. per rai for monocropping and 99.41 kg. per rai for intercropping with sweet corn. Correlation analyses and combined analyses showed associations between plant height (r = 0.754° and r = 0.600), seed yield (r = 0.508 and r = 0.527), seed yield per plant (r = 0.505 and r = 0.418), seeds per pod (r = 0.792° and r = 0.803°), pod length (r = 0.598 and r = 0.564), days to first pod ripening (r = 0.465 and r = 0.645), and days to 50% first pod ripening (r = 0.675° and r = 0.664°) of mungbean measured in monocropping and intercropping experiment. This findings indicates that selection of mungbeans for these characters to be used for intercropping can be made via monocropping.